

Skatteministeriet

18. januar 2018
J.nr. 2018 - 61

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 148 af 21. december 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Spørgsmål

Vil ministeren uddybe sine svar på SAU alm. del – spørgsmål 95 og 130 og svare på, om ministeren agter at arbejde for at pålægge banker at rapportere om borgeres indtægter ved platformsøkonomi og i samme forbindelse oplyse, om ikke banker i henhold til hvidvaskningsdirektivet registrerer oplysninger, der går ud over bankernes virke, dvs. oplysninger, der ikke alene vedrører forholdet mellem banken og kunden? Vil ministeren desuden redegøre for regelgrundlaget?

Svar

Til brug for besvarelse af spørgsmålet, har Skatteministeriet anmodet Erhvervsministeriet om et bidrag. Erhvervsministeriet har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Banker er efter hvidvaskloven forpligtede til at gennemføre kundekendingsprocedurer, når der for eksempel etableres en forretningsforbindelse, udføres en enkeltstående transaktion, eller hvor der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering.

Kravet til kundekendingsprocedurer betyder blandt andet, at banker skal vurdere og – hvor det er relevant – indhente oplysninger om forretningsforbindelsers formål og tilsigtede beskaffenhed, eksempelvis hvilke typer af transaktioner kunden vil have, og hvor ofte de forventes at komme, og hvad der er formålet med dem. Banker skal ligeledes gennemføre kundekendingsprocedurer, når kundens relevante omstændigheder ændrer sig.

Det følger desuden af hvidvaskloven, at der kan være situationer, hvor banker skal gennemføre enten skærpede (ved højrisikokunder) eller lempede (ved lavrisikokunder) kundekendingsprocedurer. Det er bankerne, der konkret vurderer omfanget af kundekendingsproceduren.

Banker har en forpligtelse til løbende at sørge for, at de oplysninger, som bankerne har om deres kunder, er opdaterede.

Bankerne er endvidere forpligtet til at undersøge usædvanlige eller komplekse transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering.

Bankerne er ikke efter hvidvaskloven forpligtet til at undersøge, om en kunde har betalt skat af et beløb eller om kunden påtænker det.”

De oplysninger, som bankerne registrerer efter hvidvaskreglerne, vil således ikke sætte dem i stand til systematisk at indberette om kundernes eventuelle indtægter ved platformsøkonomi.

At bankerne er pålagt at vurdere forretningsforbindelsers formål og tilsigtede beskaffenhed i regler, der har til formål at hindre hvidvask og terrorfinansiering, handler for mig at se om at sikre, at kundeforholdet mellem banken og kunden ikke misbruges til at udføre

hvidvask og terrorfinansiering. Dette adskiller sig væsentlig fra at pålægge bankerne at foretage registreringer af betalinger fra platformsselskaber til deres kunder med henblik på systematisk indberetning heraf til skattemyndighederne.

Der skal være proportionalitet mellem de byrder, man pålægger bankerne, og det mål man forfølger. Der er stor forskel på, om målet er bekæmpelse af terror og hvidvask eller at sikre SKAT indberetninger. Jeg mener således fortsat, at bankerne ikke bør pålægges at rapportere om borgernes indtægter ved platformsökonomi.